

[Indenrigsministeren]

Det må erkendes, at dette kan virke mindre rimeligt. Det foreslås derfor at indsætte en bestemmelse i loven om, at der i sådanne tilfælde kun skal opkræves delvis dækningsafgift i forhold til den periode eller de perioder i løbet af året, hvor ejendommen anvendes til et dækningsafgiftspligtigt formål.

Som det fremgår, vedrører den foreslåede regel tilfælde, hvor driften af en ejendom veksler mellem anvendelse til et afgiftspligtigt og et ikkeafgiftspligtigt formål. Derimod vedrører den ikke tilfælde, hvor driften af en dækningsafgiftspligtig virksomhed er indstillet eller ophørt. I sådanne tilfælde anses afgiftspligten at vedvare, indtil ejendommen indrettes til et ikkeafgiftspligtigt formål, eller eventuelt indtil ejendommen er kommet i en sådan stand, at den er uanvendelig til et afgiftspligtigt formål.

Idet jeg i øvrigt henviser til det foreliggende lovforslag og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg skal herved tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om apoteksvirksomhed.

(Lovforslag nr. L 169).

Med dette lovforslag søges gennemført en enkelt mindre ændring af apotekerlovens i øvrigt velfungerende system for økonomisk udligning mellem apotekerne.

Udligningsordningen er udformet således, at apoteker med en omsætning, der overstiger en bestemt årlig beløbsgrænse, betaler afgift af det overskydende beløb efter en progressiv skala, mens apoteker med en omsætning, der er mindre end beløbsgrænsen, modtager tilskud.

Ved beregningen af afgifter og tilskud indgår også fuldt ud den del af omsætningen, hvorpå apotekerne i henhold til gældende avanceregler yder 10 pct. rabat, f.eks. leverancer til sygehuse, plejehjem og lignende. På store apoteker udgør den marginale omsætningsafgift til udligningssystemet 13 pct. Med rabatudgift, udligningsafgift m.m. bliver fortjenesten for det leverende apotek meget beskedent ved en marginal betragtning.

Der foreslås derfor en hjemmel for indenrigsministeren til at fastsætte, at denne om-

sætning helt eller delvis ikke medregnes i den omsætning, der ligger til grund for udligningsberegningen.

Forslaget har ingen administrative, statsfianse eller kommunaløkonomiske konsekvenser.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg skal hermed tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om valg til Folketinget.
(Lovforslag nr. L 170).

Formålet med lovforslaget er at gennemføre en generel modernisering af folketingsvalglovens regler om forberedelse og gennemførelse af valg, mens der med en enkelt undtagelse ikke foreslås principielle ændringer i det gældende valgsystem, dvs. i de regler, der har betydning for valgets udfald.

Undtagelsen vedrører reglerne om kandidatudvælgelse, når der er anmeldt partilister. Den foreslåede forenkling af disse regler vil i sjældne tilfælde kunne medføre, at der vælges en anden kandidat end efter de gældende regler.

Sammenlignet med den gældende folketingsvalglov indeholder lovforslaget en lidt ændret og navnlig mere detaljeret inddeling af lovstoffet i kapitler, ligesom nogle af kapitlerne er forsynet med underoverskrifter. Herved bliver loven mere overskuelig og dermed nemmere at anvende. Lovforslaget indeholder endvidere en lang række indholdsmæssige ændringer i forhold til den gældende lov.

Den enkelte vælger, der på valgdagen afgiver sin stemme, vil ikke kunne mærke meget til de nye regler i lovforslaget. Lovforslaget vil derimod få stor praktisk betydning for de politiske partier og kandidaterne til valget.

Efter lovforslaget vil kravet om stillere blive ophævet for kandidater, der opstiller for et parti. Til gengæld bliver det for fremtiden obligatorisk for partierne, at de udtrykkeligt skal godkende deres kandidater. For kandidater, der opstiller uden for partierne, foreslås, at stillerantallet forhøjes fra mindst 25 til mindst 150, svarende til det antal stillere, der kan kræves ved amtsrådsvalg og valg til Borgerrepræsentationen i København.

[Indenrigsministeren]

Af andre forenklinger, der direkte har betydning for partierne, kan nævnes, at reglerne om anmeldelse af partiliste foreslås ændret, således at partilisteopstilling ikke mere kan kombineres med sideordnet opstilling.

I denne sammenhæng kan endvidere nævnes, at reglerne om kandidaters navne på stemmesedlerne foreslås liberaliseret.

De ændrede regler om kandidatopstilling, herunder ikke mindst forslaget om afskaffelse af stillerne for kandidater, der opstiller for partier, vil betyde en væsentlig forenkling af valgbestyrelsernes og dermed de pågældende kommuners arbejde med gennemgang og kontrol af kandidatanmeldelser.

Herudover indeholder lovforslaget en række forenklinger og præciseringer af de forskellige regelsæt, der vedrører kommunernes arbejde med forberedelse og gennemførelse af valg. Jeg kan i denne forbindelse særlig pege på forslaget om, at der for fremtiden kun skal være én valgbestyrelse i de seks store kommuner, der omfatter flere opstillingskredse.

Endvidere vil jeg særlig nævne to forslag, der tilsigter en forenkling af reglerne om optagelse på valglisten. For det første foreslås, at ansatte i udenrigstjenesten, der er beordret til tjeneste i udlandet, for fremtiden skal optages på valglisten i seneste bopælskommune og ikke som hidtil i København, nærmere bestemt i Rådhuskredsen. For det andet foreslås, at vælgere, der opholder sig i Grønland på områder uden for den kommunale inddeling, for fremtiden skal optages på valglisten i Grønland og ikke som hidtil i seneste bopælskommune. Dette forslag forudsætter, at der gennemføres en ændring af loven om folketingsvalg i Grønland. De hidtidige bestemmelser om, på hvilken valgliste disse vælgere optages, må derfor opretholdes, indtil en sådan lovændring er gennemført.

Af andre forslag kan nævnes, at det for at styrke retssikkerheden i forbindelse med brevstemmeafgivning foreslås, at der altid skal medvirke 2 stemmemodtagere ved brevstemmeafgivning i institutioner.

Med hensyn til de enkelte forslag om ændringer vil jeg i øvrigt henvise til lovforslaget med bemærkninger.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er lovforslagets afsnit I. Folketingsvalg og folkeafstemninger, i alt væsentligt identisk med det udkast til lovforslag,

der er udarbejdet af Indenrigsministeriets valglovsudvalg af 1983, og som findes i udvalgets betænkning nr. 1084, »Ny Folketingsvalglov«, mens lovforslagets afsnit II. Vederlag og pension m.v., er identisk med bestemmelserne i kapitel IX og X i den gældende folketingsvalglov.

Næste folketingsvalg skal afholdes senest den 10. januar 1988. Spørgsmålet om, hvornår den nye lov skal træde i kraft, må derfor overvejes særlig nøje.

Det er regeringens opfattelse, at det næste folketingsvalg fuldt ud bør afholdes efter reglerne i den gældende folketingsvalglov.

Partierne har allerede i nogle tilfælde foretaget opstillinger til næste valg eller er i gang med at forberede opstillingerne. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt eller tilrådeligt at gribe ind i partiernes beslutninger eller forberedelser ved at gennemføre nye regler om kandidatopstilling m.v. før det kommende folketingsvalg.

Ikrafttrædelsesbestemmelsen i lovforslaget er derfor udformet som en bemyndigelse for indenrigsministeren til at fastsætte tidspunktet for lovens ikrafttræden. Ikrafttrædelsesbestemmelsen er i øvrigt udformet med særlig hensyntagen til, at de foreslåede ændrede regler om optagelse på valglisten af vælgere, der opholder sig i Grønland på områder uden for den kommunale inddeling, forudsætter, at der gennemføres en ændring af loven om folketingsvalg i Grønland. Indtil det er sket, opretholdes de gældende regler på dette område.

Det er regeringens opfattelse, at det er vigtigt, at forslaget til ny folketingsvalglov gennemføres i denne samling, således at partierne og kandidaterne straks efter afholdelsen af næste folketingsvalg kan begynde at indrette sig efter de nye regler. Hertil kommer, at det er væsentligt for det igangværende arbejde i valglovsudvalget med forberedelsen af en revision af den kommunale valglov og af Europa-Parlamentsvalgloven, at Folketinget tager stilling til de principper og regler i forslaget til ny folketingsvalglov, der har direkte eller indirekte betydning for de to andre valglove.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Lenger (SF):

[Lønger]

På vegne af forslagsstillerne skal jeg her ved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsaftaler.

(Lovforslag nr. L 171).

Lovforslaget er foranlediget af, at branchens største selskab, Baltica, har bebudet at ville indføre en ny praksis over for mennesker, som ønsker at tegne en livsforsikring.

Det er selskabets hensigt at spørge, om kunden tilhører en af de risikogrupper, som Sundhedsstyrelsen tidligere har peget ud. Såfremt vedkommende svarer ja, vil selskabet kræve en antistoftest gennemført, og hvis den er positiv, vil man nægte at indgå en livsforsikringsaftale med den pågældende. Såfremt vedkommende svarer nej, har selskabet sikret sig en mulighed for at nægte at udbetale livsforsikringen, også selv om kunden først smittes med AIDS, efter at forsikringen er tegnet.

Hertil er at sige, at for det første er klassificeringen i risikogrupper forældet. Sundhedsstyrelsen går mere og mere over til at tale om risikobetinget adfærd frem for at tale om risikogrupper. Denne ny betegnelse er også langt bedre, idet der ikke er nogen gruppe, som i sig selv er mere udsat end andre grupper. AIDS-virus kan ikke kende forskel på folk på den måde. Derimod kan en adfærd være mere eller mindre risikabel. Personer uden for risikogrupperne kan sagtens udvise risikabel adfærd, mens personer inden for de tidligere som risikogrupper benævnte glimrende kan udvise en adfærd, som indebærer en ringe risiko. Den seneste udvikling har vist, at sygdommen AIDS er på vej til at blive hele befolkningens problem, og derfor er Balticas nye praksis langt ud over al saglig begrundelse. Den bunder i en forældet viden.

For det andet indebærer Balticas nye praksis som følge af det første, at der mere er tale om en diskrimination af nogle bestemte befolkningsgrupper, end der er tale om en udpegning af de grupper, hvor sygdommen AIDS vil florere i de kommende år. Det må med den nuværende viden formodes, at de tidligere som risikogrupper benævnte vil udgøre en faldende andel heraf.

For det tredje bryder Baltica med et ellers anerkendt solidaritetsprincip i forsikringssystemet, idet alle forsikringsaftaler bygger på, at man selv får en garanti mod en bestemt

risiko, mens man omvendt er med til at betale de garantier, som andre mennesker får.

Man kunne rejse det spørgsmål, som Baltica også har rejst, om det er rimeligt, at raske mennesker skal være med til at betale for de syge. Forslagsstillerne synes, at et sådant spørgsmål i den grad taler for sig selv, at de ikke vil forsøge at besvare det på anden måde, end at sådan plejer vi altså at gøre i Danmark, og det tror forslagsstillerne at der er stor folkelig forståelse for.

For det fjerde er AIDS-smittede personer faktisk ikke syge. Statistisk set har de måske en større risiko for at blive syge, og statistisk set har de, der bliver syge, også en væsentlig dødsrisiko, men ingen kender faktisk den reelle sygdoms- og dødsrisiko for smittede personer, og i betragtning af, hvor tæt Baltica går på den enkelte med sine nye spørgsmål, mener forslagsstillerne, at selskabet under alle omstændigheder bevæger sig ud over, hvad der er acceptabelt, og dermed også ud over, hvad det er tilladeligt at et forsikringsselskab indregner i den individuelle risiko. Hvis det fører til større udgifter, at Baltica ikke kan opfange alle AIDS-smittede, må dette dækkes over den sædvanlige kollektive risiko, som præmien udgør, og som sagt vil Baltica jo alligevel ikke kunne opfange alle smittede, men vil kun opfange bøsser, blødere og narkomaner. Selskabet vil derfor under alle omstændigheder risikere at komme til at forsikre AIDS-smittede, men det vil undgå AIDS-smittede bøsser, blødere og narkomaner. Derimod vil det ikke undgå pæne mænd, som lever i et sædvanligt ægteskab med villa, Volvo og vovhund, har et pænt job og en gang imellem et seksuelt forhold uden for ægteskab, som ingen får noget at vide om. Disse mænd udgør i dag en ganske betragtelig risiko i den samlede smittespredning, fordi de har bragt – og fortsat bringer – smitten langt ud i samfundet, uden at sundhedsmyndighederne har nogen mulighed for at nå ud til dem.

For det femte modvirker Baltica den officielle danske sundhedspolitik, der bygger på motivation, information og frivillighed og frem for alt ikke på tvang. Det er forslagsstillerne helt uforståeligt, at Baltica har kunnet købe lægefaglig ekspertise i forberedelserne til denne nye praksis, uden at denne lægefaglige ekspertise er kommet i en loyalitetskonflikt. Et forsøg på at tvinge mennesker til at